

Fællesledelsens Administrationsudgifter, medens alle øvrige Udgifter til Bekæmpelsen skulde udredes med Halvdelen af Biavlerforeningerne og Halvdelen af Statskassen, saaledes at det samlede Beløb ikke maatte overstige de 5 000 Kr. for Statskassens Vedkommende. Det er denne Lov, som nu er udløbet, og som vi staar overfor at skulle revidere, og der foreligger altsaa her et Revisionsudkast. I dette foreslaas der, at der paa de aarlige Finanslove bevilges et Beløb af 8 000 Kr., saaledes at 500 Kr. som i den nu afsluttede 5-aarige Periode anvendes til Fællesledelsens Administrationsudgifter og 1 000 Kr. aarlig til Uddannelse af Tilsynsmænd. Disse 1 000 Kr. har man savnet i den nu afsluttede Periode, og jeg hilser derfor med Glæde, at denne Bestemmelse kommer frem. Jeg tror netop, at der maa lægges Vægt paa at have saa dygtige Folk som muligt. De øvrige Udgifter skal som hidtil afholdes med Halvdelen af Biavlerforeningerne og Halvdelen af Staten og med den tilsvarende Begrænsning, at det samlede Beløb ikke maa overstige 8 000 Kr. for Statskassens Vedkommende.

Jeg har ikke meget andet at sige til Lovforslaget end at slutte mig til det i den foreliggende Form og takke for, at Ministeriet har foreslaaet Beløbet forhøjet fra 5 000 til 8 000 Kr. Jeg tror, at det Beløb, der har været bevilget, har været temmelig lille i den sidste Periode. Nu ved jeg meget vel, at der fra Biavlernes Side er et Ønske om, at Forholdet med Hensyn til Udgifternes Fordeling kunde forandres noget, saaledes at f. Eks. Statskassen bar de to Trediedele og Biavlerforeningerne den ene Trediedel. Man har dog ikke fra Biavlerforeningernes Side villet stille noget bestemt Krav derom, idet man har respekteret den højtærede Landbrugsministers Standpunkt, at man her som overalt under lignende Forhold bør kræve Halvdelen udredet af de private eller Foreningerne. Jeg skal heller ikke stille noget Krav om, at Forholdet forandres. Kun skal jeg gøre opmærksom paa, at der maaske kunde være noget, der talte for, at man gik til en saadan Forandring, idet der jo her ikke alene er Tale om Foranstaltninger, der er til Nytte for de Biavlere, der staar som Medlemmer af Foreningerne, men Danmarks Biavlerforeninger har Pligt til at behandle Bier ogsaa for Folk, der staar udenfor Foreningerne, og derved har adskillige Udgifter, hvoraf de ikke kan faa refunderet nogen Del hos vedkommende Biavlere. Dernæst kan man gøre det almene Synspunkt gældende, at Sagen rækker ud

over selve Biavlerforeningernes Kreds. Betydningen af Biavlens strækker sig videre; idet mange flere end de, der befatter sig med Biavl, nyder godt deraf. Jeg skal, som sagt, ikke stille noget Forslag, men jeg vil gerne rette en lille Henstilling til den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Minister disponerer jo over Landbrugslotteriets Overskud og uddeler aarlig en Del Penge deraf. Her vilde jeg mene, at der var god Grund til at betænke Danmarks Biavlerforening, naar den formodentlig i den kommende Tid som før møder med Ønske om at faa Del deri, og det vilde glæde mig, om jeg kunde faa et Haab om, at den højtærede Minister vilde stille sig velvilligt der.

For øvrigt vil jeg sige, at der foreligger en Oversigt over, hvad der er udrettet til Bekæmpelse af Bipesten. Der findes i det sidst udkomne Nummer af „Tidsskrift for Biavl“ for 15. Februar 1919 en Beretning fra Fællesledelsen for Danmarks Biavlerforening om Arbejdet til Bipestens Bekæmpelse fra 1913 til 1918, affattet af Carl Hansen, Holsteinsminde. Jeg skal ikke komme ind paa denne for øvrigt ret interessante, men noget lange Beretning. Jeg har lige før Mødet — før kunde jeg ikke gøre det — omdelt den til de følgende Talere, Ordførerne i denne Sag for de andre Partier her i Tinget, og jeg har endnu en lille Bunke liggende foran mig, som i Dag er blevet mig tilsendt fra Biavlerforeningen, saa ærede Medlemmer, der interesserer sig for at faa lidt mere Rede paa dette Spørgsmaal, kan ved Henvendelse til mig faa hver et Eksempplar at studere. Kun vil jeg sige, at den Beretning, der findes i det sidst udkomne Nummer af „Tidsskrift for Biavl“, viser, at uagtet Arbejdet for at bekæmpe Bipesten har gjort megen Nytte og ingenlunde har været omsonst, men Pengene har været godt anvendte, er der endnu langt tilbage, inden vi kan sige, at Bipesten er udryddet; og man siger ogsaa her fra denne sagkyndige Ledelses Side, at vi med de i Øjeblikket til Raadighed staaende Midler vanskeligt kan vente at udrydde Bipesten, men man har sikkert Haab om, at det nok i den følgende 5-aarige Periode, som vi staar overfor, vil lykkes at bringe Pesten ned til et saadant Standpunkt, at den ikke faar stor praktisk Betydning for Biavlens som Helhed. Og selv om man — hvad jeg finder kunde være ganske sandsynligt — skulde blive staaende derved og ikke kommer videre, er det dog et Maal at naa, som det nok er værd at sætte noget ind paa endnu. Umuligt er det heller